

Иса Мәсіхтің Аяндары — Үшінші нөмір

Пайғамбарлық негіздердің ашылуы: Аян және ақиқат жолы туралы зерттеу

Jeff Pippenger

2023-08-21

«Осылайша, алқапты шарлап, ақиқаттың асыл жауһарларын іздеп қазған кезде, жасырын қазыналар айқындалады. Күтпеген жерден біз жиналып, қастерлеп сақталуға тиіс қымбат кенді табамыз. Ал ізденіс жалғаса беруі керек. Осы уақытқа дейін табылған қазынаның едәуір бөлігі жер бетіне жақын жатқандықтан, оны алу оңай болды. Ізденіс дұрыс жүргізілгенде, таза түсінік пен жүректі сақтау үшін бар күш-жігер жұмсалады. Ақыл-ой ашық күйінде сақталып, уахи алқабын үздіксіз зерттеп жүргенде, біз ақиқаттың мол кен орындарын табамыз.

«Ескі ақиқаттар жаңа қырларында ашылады, әрі ізденіс барысында назардан тыс қалған ақиқаттар да көрінеді. Қуатты ақиқаттар адасудың софистикасының астында көміліп қалған, бірақ оларды ыждағатпен іздеуші табады. Ол ақиқаттың қымбат інжу-маржандарының қазына қоймасын тауып, ашқанда, бұл ешқандай тонау емес; өйткені осы інжу-маржандарды қадірлейтіндердің бәрі де оларға иелік ете алады, сонда олардың да өзгелерге ашатын қазына қоймасы болады. Бөлісуші адам өзін қазынадан айырмайды; өйткені оны басқаларды тартатындай етіп ұсыну үшін зерттеген сайын, ол жаңа қазыналарды табады...»

«Халықтың алдында ақиқаттың ұстаздары ретінде тұратындар ұлы тақырыптарды қарастыруға тиіс. Олар бағалы уақытты болмашы нәрселер туралы әңгімелеумен өткізбеуі керек. Олар Сөзді зерттесін және Сөзді уағыздасын. Сөз олардың қолында өткір, екі жүзді семсердей болсын. Ол өткендегі ақиқаттар туралы куәлік беріп, болашақта не болатынын көрсетсін.

«Пайғамбарлықтың барлық ұлы ақиқаттарына артқан нұр төгіледі, әрі олар жаңа сергектік пен жарқырауда көрінетін болады, өйткені Әділдік Күнінің жарқын сәулелері бәрін тұтасымен нұрландырады». Manuscript Releases, 1-том, 37–40.

Аян кітабын талдауды бастауға кіріскенімізде, осыған дейінгі мақалалар арқылы жеткілікті дәрежеде пайғамбарлық бейнелеулерді орнына қойып, берік тірек-нүкте қалыптастырдым деп сенемін. Егер сіз бұл мақалаларды интернеттен оқып отырсаңыз, олардың күні бойынша рет-ретімен берілгенін түсінерсіз деп үміттенемін. Менің бөлісіп отырғанымның басым бөлігімен таныс болып, бұл мақалаларды қадағалап жүрген жандар бар екенін түсінемін, сондықтан барлық қайталаулар үшін олардан кешірім сұраймын. Мен қарастырып отырған ақиқаттарға жеткілікті інжілдік негіз беруге тырыстым, сонда Future for America қолданатын қағидаттарға жаңадан келген адам оларды түсініп, қызығушылығын жоғалтпай ілесе алсын; дегенмен, ол біздің көпшілігімізге бұрыннан мәлім осы ұғымдармен бірдей дәрежеде таныс болмауы мүмкін.

Аян кітабында ашылған кейбір өте күшті ақиқаттар бар, оларды мен таяу уақытқа дейін ешқашан аңғармаған едім. Бұл ақиқаттарды бөліспес бұрын, әуелі пайғамбарлық тұрғыдан оларды қолдайтын негіз құруға тырыспай-ақ, мен оларды жай ғана көпшілікке ұсына алар едім; бірақ бұл ақиқаттар соншалықты жаңа әрі соншалықты маңызды болғандықтан, мен оларды, менің сенуімше, сынақ мерзімі жабылардың дәл алдында болатын Аяның мөрден ашылуы ретінде бейнеленетін осы ақиқаттарды орналастыратын белгілі бір негізсіз бөлісуге ниетті болмадым.

Сонда ол маған былай деді: «Осы кітаптағы пайғамбарлық сөздерді мөрлеп жаппа, өйткені уақыт жақын. Әділетсіз адам бұрынғыша әділетсіздік ете берсін; арам адам бұрынғыша арам бола берсін; әділ адам бұрынғыша әділдік ете берсін; киелі адам бұрынғыша киелі бола берсін». Аян 22:10, 11.

Иса шындықты үйрету туралы, меніңше, осы жерде қолданылатын бір қағиданы алға тартты. Бұл қағида Киелі Рухтың қызметін айқындау аясында берілген.

Ол келген кезде дүниені күнә, әділдік және сот туралы әшкерелейді: күнә туралы — өйткені олар Маған сенбейді; әділдік туралы — өйткені Мен Әкеме барамын, сонда сендер Мені енді көрмейсіңдер; сот туралы — өйткені осы дүниенің әміршісі сотталды. Сендерге айтар сөзім әлі көп, бірақ қазір оны көтере алмайсыңдар. Алайда Ол, ақиқат Рухы, келген кезде, сендерді барлық ақиқатқа жетелейді; өйткені Ол Өздігінен сөйлемейді, қайта не естісе, соны айтады, әрі келешектегі істерді сендерге білдіреді. Ол Мені ұлықтайды, өйткені Менікінен алып, сендерге білдіреді. Жохан 16:8–16.

Мәсіх: «Сендерге айтарым әлі де көп, бірақ қазір соны көтере алмайсыңдар»,— деп айтқанда, бұл менің қазіргі таңда бөлісетін нәрсе көп екені, бірақ әуелі сол шындықтарды соның үстіне құру үшін қисынды бір алғышарт болуы керектігі жөніндегі сенімімді қуаттайды. Осыны ескере отырып, алдыңғы аяттар Киелі Рухтың «дүниені күнә, әділдік және сот туралы әшкерелеуі» арқылы бейнеленген үш періштенің хабарларын айқындайды. Ол үш хабар — соңғы ескерту хабары; сондықтан Киелі Рухтың ісін айқындайтын осы үзінді маңызды куәлік болып табылады, өйткені ол бұл хабардың біртіндеп түсінілетінін және оның тек Киелі Рухтың майына ие болғандар арқылы ғана түсінілетінін айқындайды. Жохан Аян кітабында, дүниенің ақырында өзін сенбіні сақтап ғибадат ететін Жетінші күн адвентисі ретінде таныстыруы арқылы, дәл осы шындықты бейнелейді.

Мен Иеміздің күнінде Рухта болдым, әрі артымнан кернейдей зор дауысты естідім. Аян 1:10.

Аян кітабындағы ашылған мөрден босаған хабарды түсінетін ақырзаман кезіндегі Жетінші күн адвентистері мұны «Рухта» болғандықтан түсінетін болады. Бізге «адвентистік халықтың тәжірибесін бейнелейді» деп айтылған астарлы әңгіменің мәнмәтінінде Жохан — дана қыздардың бірі, өйткені онда Рухтың майы бар. Ол дүниенің соңындағы дана қыздарды бейнелейді; олар өздерінің «арт жағынан» шыққан зор дауысты естиді. Оның «арт жағынан шыққан дауыс» — келесі аяттың өзінде-ақ Альфа мен Омега деп анықталған Тұлға, әрі сол дауыс оған ескі жолдарға қайта оралып, солармен жүруді бұйырады.

Жаратқан Ие былай дейді: Жолдардың бойына тұрып, қараңдар; ежелгі соқпақтарды сұраңдар, игі жолдың қайда екенін біліңдер де, сол жолмен жүріңдер, сонда жандарың үшін тыныштық табасыңдар. Бірақ олар: «Онымен жүрмейміз»,— деді. Еремия 6:16.

Еремия атап өткен «тынығу» — соңғы жаңбыр кезінде Киелі Рухтың төгілуі. Келесі аятта Еремия адвентизмнің негіздеріне (ескі жолдарға) қайта оралып, солармен жүруден бас тартатын ақылсыз қыздардың екінші көрінісін келтіреді.

Мен сендердің үсттеріңнен күзетшілер қойдым да: «Кернейдің даусына құлақ салыңдар»,— дедім. Бірақ олар: «Біз құлақ аспаймыз»,— деді. Еремия 6:17.

Жохан арт жағынан өзін көне соқпақтарға, яғни Адвентизмнің іргетастарына қарай бағыттаған дауысты естігенде, еститін даусы керней секілді болады. Сол дауыс Құдай Адвентизмнің үстінен қойған «қарауылдар» арқылы жеткізіледі. Әке Миллер үкімнің ашылуын жариялаған бірінші періштенің хабарын уағыздау кезінде, Адвентизмнің бастауында ескерту кернейін үрлеген қарауыл болды. Алайда Жохан нақ сол үкімнің жабылуын жариялайтын үшінші періштенің хабарын уағыздайтындарды бейнелейді. Ол Құдай Миллердің қызметі арқылы орнатқан іргетастарға қайта оралатындарды бейнелейді.

Біз жылдар бойы қайта-қайта көрсетіп келдік (және мұны Хабаккуктың Кестелерінен табуға болады): бірінші періштенің «Құдайдан қорқыңдар» деген хабары күнә үшін айыптау мақсатында беріледі, ал екінші періштенің хабары — әділдіктің көрінетін жері, әрі үшінші періште сотты айқындайды. Бұлар — үш періштенің үш қадамы, сондай-ақ Киелі Рухтың ісінің де үш қадамы. Осы үш қадам, сондай-ақ, «ақиқат» деп аударылатын еврей сөзін құрайтын үш еврей әрпі арқылы да бейнеленген. Жоханның он алтыншы тарауындағы үзіндіде Иса Құдай халқын «барлық ақиқатқа» жетелеудегі Киелі Рухтың ісі туралы айтады, сонымен бірге оларға «болуға тиісті істерді» де көрсететінін білдіреді. Алайда Иса: «Сендерге айтарым көп, бірақ қазір оны көтере алмайсыңдар», — дейді.

«Ақиқат» деп аударылған еврей сөзінің мән-мағынасының кейбір қырларын түсіндіңіздер деп үміттенемін. Өйткені біз сол нышанды зерттеуімізге енді ғана қолдана бастадық. Аян кітабының бірінші тарауының алғашқы үш аятында Құдай мен адам арасындағы байланыс үдерісі айқындалады. Ол Аянда Құдай болмысының үштік табиғаты анықталмай тұрып-ақ айқындалады. Бұл жайт Аян кітабының соңғы аяттарында екінші куәлігін табады, әрі солайша, «жол үстіне жол» қағидасын қолдануға негізделе отырып, көбірек нұр береді.

Содан кейін Жаратылыс 1:1–2:3-ті қоссақ, Аянның басы мен соңындағы алдыңғы екі желінің үстіне салынатын үшінші куә мен тағы бір пайғамбарлық желіні табамыз.

Содан кейін біз Ескі өсиеттегі келуге тиісті Илиясты айқындайтын соңғы уәдені қосамыз, сонда бізде төрт пайғамбарлық желі болады.

Содан кейін біз Жаңа өсиеттің бірінші тарауын қосамыз, әрі Альфа мен Омега қағидасын барлық желілерге қолданғанда, Киелі кітаптан табылатын түпкілікті хабарды құрастыру үшін біздің қолымызда біріктірілетін бес желі болады. Егер біз әлдеқашан анықтап алған сол бес желіні, осы қағиданы түгелдей сол бес желіге қолдану арқылы, соңына дейін

жеткізсек, онда біз Матайдың соңы мен Жоханның соңы, қарастырып отырған «бірінші және соңғы» бес пайғамбарлық желінің бәрі куәлік ететін сол бір мәліметке куәлік етеді деп күтуге тиіспіз.

Ашылып жатқан хабар Аян кітабында орныққан, сондықтан ол басқа желілер үшін тірек нүктесі болып табылады; бұл Уайт ханымның бізге «Киелі кітаптың барлық кітаптары Аян кітабында тоғысып, сонда аяқталады» деп хабарлауымен үйлеседі. Аян кітабының алғашқы үш аяты Құдайдың Өз сөзін Жоханға жазып, қауымдарға жіберуі үшін жеткізуде қолданатын үдерісті айқындайды. Жаңа өсиеттің алғашқы кітабы, жоғарыда айтылғандай, Иса Мәсіхтің шежіресін баяндайды және ол өте маңызды бір мағыналы тұстан басталады.

Иса Мәсіхтің, Дәуіттің Ұлының, Ыбырайымның Ұлының шежіре кітабы. Матай 1:1.

Иса айтысқұмар яһудилермен тікелей қарым-қатынасын «Дәуіттің ұлы» деген тақырып арқылы оларды тілсіз қалдырып аяқтады; бұл тақырыпты яһудилер тек басталу мен аяқталудың Киелі кітаптық қағидасын түсінген жағдайда ғана ұға алар еді. Олар оны түсінбеді, әрі адвентистердің көпшілігі де түсінбейді. Тарихтың қайталануы қағидасына қарсы дауласқысы келетін кез келген адам ежелгі Исраилдің қазіргі Исраилдің бейнесі екенін түсінбейтінін көрсетеді, ал осы қағидаға сенуге құлықсыздық — ежелгі Исраилдің соңында сол қағиданы түсінуге деген дәл сондай құлықсыздықтың айна-қатесіз өзі. Иса бұл қағиданы яһудилерге қойған соңғы жұмбағында бейнелеп көрсетті: Дәуіттің Иесі қалайша бір мезгілде Дәуіттің ұлы да бола алады деген жұмбаққа олардың назарын аударды.

Жоханның I-тарауында әуел баста Сөз Құдаймен бірге болғаны, Сөздің Құдай екені және барлық нәрсені Сөз жаратқаны айқын көрсетіледі. Бұл, әрине, біз сілтеп отырған өзге де желілермен үйлеседі. Ал егер содан кейін Жохан Ізгі хабарының соңғы сөздерін қарастырсақ, онда Петірдің Исаның өзінің қалай өлетінін суреттеп айтқанын естігеннен кейін, елші Жоханға не болатынын Исадан сұрағанын көреміз.

Петір оны көріп, Исаға: «Ием, ал мынау не істемек?» — деді. Иса оған: «Егер Менің қалауым — ол Мен келгенге дейін қалса, саған одан не? Сен Маған ілес», — деді. Сонда бауырластар арасында осы шәкірт өлмейді деген сөз тарады. Алайда Иса оған: «Ол өлмейді», — деген жоқ; қайта: «Егер Менің қалауым — ол Мен келгенге дейін қалса, саған одан не?» — деді. Осы нәрселер туралы куәлік ететін де, осыларды жазған да — сол шәкірт; және оның куәлігі ақиқат екенін біз білеміз. Иса істеген тағы да көптеген басқа істер бар; егер олардың әрқайсысы жеке-жеке жазылар болса, жазылатын кітаптарды, меніңше, дүниенің өзі де сыйдыра алмас еді. Аумин. Жохан 21:21–25.

Петір Жақияның қалай өлетінін, тіпті Жақияның өлетін-өлмейтінін де білгісі келді. Иса айтқан кезде де, кейін Жақия қайтадан қайталап айтқан кезде де, бұл үзіндіде жауап екі рет берілген: «Егер Мен ол [Жақия] келгенімше қала берсін десем, саған не?» Жақия Исаның Екінші келуіне дейін шынында да өмір сүрді.

Сіз сол «ақиқатты» тек тарихтың қайталанатынына, сондай-ақ қайталануға тиісті сол тарихтың дүниенің ақырында қайталанатынына сенсеңіз ғана көре немесе ести аласыз. Дүниенің ақыры — Жохан Аян кітабын жазған кезде тұрған орын. Жохан Ізгі хабарының

соңғы кітабы басталу мен аяқталудың өзге желілерімен үйлеседі, өйткені ол Жоханды Екінші Келуге алып баратын оқиғалар тарихының ішіне орналастырады; онда ол, соңғы ескерту хабарын жариялайтындарды бейнелей отырып, сол хабарды қауымдарға жібереді.

«Ерте замандағы мәсіхшілердің күндерінде Мәсіх екінші рет келді. Оның алғашқы келуі Бетлехемде болды, Ол сәби ретінде келген кезде. Оның екінші келуі Патмос аралында болды, сол жерде Ол Өзінің даңқымен Өзін Аян алушы Жоханға ашып көрсетті; Жохан Оны көргенде “Оның аяқтарының алдына өлідей құлап түсті”. Бірақ Мәсіх оған сол көрініске төзе алуы үшін күш берді, содан кейін оған Азиядағы қауымдарға арнап жазатын хабар берді; олардың атаулары әрбір қауымның сипаттарын бейнелейді.

«Мәсіх Өзінің қызметшісі пайғамбарға ашып көрсеткен нұр біз үшін. Оның аянында үш періштенің хабарлары және ұлы күшпен көктен түсіп, жерді өз даңқымен нұрландыруға тиіс болған періштенің сипаттамасы берілген. Онда ақырғы күндерде болатын зұлымдық туралы және аңның таңбасы туралы ескертулер бар. Біз бұл хабарды тек оқып, түсініп қана қоймай, оны дүниеге ешбір екіұшты үнсіз, анық та айқын түрде жариялауға тиіспіз. Жоханға ашылған осы жайттарды ұсыну арқылы біз халықты оята алатын боламыз». Manuscript Releases, 19-том, 41.

Жохан Ізгі хабарының соңы Аян кітабының алғашқы үш аятындағыдай хабар жеткізу үдерісін Жоханды Екінші Келудің тарихына пайғамбарлық тұрғыдан орналастыру арқылы айқындайды. Осылайша, Исаның алғашқы «екінші келуін» (Патмос) Оның соңғы «екінші келуін» бейнелеу үшін қолданады. Бұл біз қарастырып отырған басқа желілермен толық үйлеседі, өйткені ол Жоханды дүниенің соңында, Патмоста, Иса Мәсіхтің Аянын қабылдап тұрған күйінде бейнелейді. Ал Матай кітабының соңы ше?

Сонда он бір шәкірт Ғалилеяға, Иса өздеріне белгілеген тауға барды. Оны көргенде, Оған ғибадат етті; бірақ кейбіреулері күмәнданды. Сонда Иса келіп, оларға былай деді: Көкте де, жерде де барлық билік Маған берілді. Сондықтан барындар да, барлық халықтарды шәкірт етіңдер, оларды Әкенің, Ұлдың және Киелі Рухтың атымен шомылдыру рәсімінен өткізіндер; сендерге бұйырғанымның бәрін сақтауға оларды үйретіндер; міне, Мен осы заманның ақырына дейін әрдайым сендермен біргемін. Аумин. Матай 28:16–20.

Осы үзіндіде бүкіл билік Исаға берілген, әрі бұл, әрине, Оның жаратушы құдіреті болар еді. Содан кейін Ол Жаратылыс кітабының бірінші тарауында судың үстінде қалықтаған Киелі Рухтың, әрі Құдай тағының алдында тұрған жеті рухтың да қоса, Әкенің, Ұлдың және Киелі Рухтың атымен шомылдыру туралы өсиет береді. Бұл үзінді мәсіхшілердің көктегі үшеуліктің үш Тұлғасын бір-бірінен айқын ерекшеленетін үш болмыс ретінде тануға тиіс екенін айқындайды. Матайдың соңғы бөлімі, өзге алтауы сияқты, осы жолдарға қосымша береді.

«Мәсіх шомылдыру рәсімін Өзінің рухани Патшалығына кірудің белгісі етіп белгіледі. Ол мұны Әкенің, Ұлдың және Киелі Рухтың билігіне қарайтындар деп мойындалуды қалайтындардың бәрі орындауға тиіс айқын шарт етті. Адам шіркеуде өз орнын таппас бұрын, Құдайдың рухани Патшалығының табалдырығынан аттамас бұрын, ол Құдай

есімінің мөрін — “Жаратқан Ие — біздің әділдігіміз” — қабылдауға тиіс. Еремия 23:6.»

«Шомылдыру рәсімі — бұл дүниеден барынша салтанатты түрде бас тарту. Әке, Ұл және Киелі Рухтың ұштаған атымен шомылдыру рәсімінен өткендер мәсіхшілік өмірінің дәл бастауында-ақ өздерінің Шайтанға қызмет етуден бас тартқанын және көктегі Патшаның балалары, патшалық әулеттің мүшелері болғанын жария түрде мәлімдейді. Олар: “Олардың арасынан шығып, бөлек болындар, ... арам нәрсеге қол тигізбеңдер”, — деген әмірге мойынсұнды. Ал оларға: “Мен сендерді қабылдаймын, сендерге Әке боламын, ал сендер Менің ұлдарым мен қыздарым боласындар, — дейді Құдіреті шексіз Жаратқан Ие”, — деген уәде орындалады. 2 Қорынттықтарға 6:17, 18.»

«Мәсіхшілер шомылдыру рәсімінің салтанатты жоралғысына мойынсұнғанда, Ол олардың Өзіне адал болуға берген ант-уәделерін тіркейді. Бұл уәде — олардың адалдық анты. Олар Әкенің, Ұлдың және Киелі Рухтың атымен шомылдыру рәсімінен өтеді. Осылайша олар көктің ұлы үш Құдіретімен біріккен болады. Олар дүниеден безінуге және Құдай Патшалығының заңдарын сақтауға өздерін міндеттейді. Бұдан былай олар жаңа өмірде жүруге тиіс. Енді олар адамдық салт-дәстүрлерге ермеуге тиіс. Енді олар арам әдістерге жүгінбеуге тиіс. Олар көктегі Патшалықтың жарғыларына бағынуға тиіс. Олар Құдайдың даңқын іздеуге тиіс. Егер олар өз ант-уәделеріне адал болса, онда оларға бүкіл әділдікті орындауға қабілетті ететін рақым мен күш беріледі. “Ал Оны қабылдағандардың бәріне, Оның атына сенгендерге, Құдайдың балалары болуға билік берді”». Евангелизм, 307.

Иса Өз Сөзінде ақырды бастау арқылы бейнелейді, өйткені Ол — Сөз, әрі Ол — Альфа мен Омега.

Осы жеті желіні біріктіру Құдай мен адам арасындағы байланыс үдерісінің өте егжей-тегжейлі көрінісін қалыптастырады, әрі басқа «желі» куәгерлері арқылы баяндалып, бекітілген көптеген өзге де шешуші әрі маңызды ақиқаттарды алға тартады. Альфа мен Омеганы бейнелейтін пайғамбарлықтың жеті «желісі». Ал Малахи кітабы туралы не деуге болады?

Малахи кітабы — Адвентизмдегі опасыз діни қызметкерлерге қарсы айтылған ащы әшкерелеу. Ол дүниенің соңында Адвентизмдегі Құдайға табынушылардың екі тобының айқындалуымен басталады.

Жаратқан Иенің Израилге Малахи арқылы айтқан сөзінің ауыр жүгі. Мен сендерді сүйдім, — дейді Жаратқан Ие. Ал сендер: «Сен бізді немен сүйдің?» — дейсіңдер. Есау Жақыптың ағасы емес пе еді? — дейді Жаратқан Ие. Алайда Мен Жақыпты сүйдім. Малахи 1:1, 2.

Малахи бізге дүниенің ақырында ғибадат етушілердің екі тобы діни қызметкерлердің екі тобы екенін әрі қарай хабарлайды.

Ал енді, уа, діни қызметкерлер, бұл өсиет сендерге арналған. Егер құлақ аспасаңдар, егер есіме даңқ беру үшін мұны жүректеріңе салмасаңдар, — деп нөкерлердің Жаратушысы Жаратқан Ие айтады, — Мен сендерге қарғыс жіберемін, әрі баталарыңа

қарғыс айтамын; иә, сендер мұны жүректеріңе салмағандықтан, Мен оларға әлдеқашан қарғыс айттым. Малахи 2:1, 2.

Малахидың басы діни қызметкерлердің екі тобы арқылы Лаодикиялық және Филадельфиялық хабарды бейнелейді. Діни қызметкерлерге «тыңдаңдар» деп бұйырылған. Жохан тыңдайтын діни қызметкерлерді бейнелейді, ал діни қызметкер Құдайдың келісім арқылы таңдап алған халқын білдіреді. Олар әлдеқашан қарғысқа ұшыраған және егер «тыңдамаса» әрі оны «жүрекке қабылдамаса», «қабылдамайтын болса» немесе «қаламаса», тағы да қарғысқа ұшырайды.

Сендер де тірі тастар іспетті рухани үй болып қаланудасыңдар, Иса Мәсіх арқылы Құдайға ұнамды рухани құрбандықтар ұсыну үшін қасиетті діни қызметкерлер қауымы болудасыңдар. Сондықтан да Жазбада былай делінген: «Міне, Мен Сионда таңдаулы, қымбат бағалы басты бұрыштық тасты қоямын; Оған сенетін ешқашан маскара болмайды». Ендеше сенушілер үшін Ол қымбат; ал мойынсұнбайтыңдар үшін «құрылысшылар жарамсыз деп қабылдамаған тас, сол бұрыштың бас тасы болды», сондай-ақ «сүріну тасы және тайдыру құзасы» болды; олар сөзге мойынсұнбағандықтан сүрінеді, бұған олар тағайындалған еді. Бірақ сендер таңдап алынған ұрпақсыңдар, патшалық діни қызметкерлер қауымысыңдар, қасиетті халықсыңдар, Құдайға меншікті жұртсыңдар; мұның бәрі сендерді қараңғылықтан Өзінің ғажайып нұрына шақырғанның мадақтарын жария етулерің үшін. Сендер бір кезде халық емес едіңдер, ал енді Құдай халқысыңдар; бір кезде рақымға ие болмаған едіңдер, ал енді рақымға ие болдыңдар. 1 Петір 2:5–10.

Діни қызметкерлер — ғибадатхананың іргетасындағы «бұрыштық таспен» сыналатын Құдайдың таңдаулы халқы. Бұрыштық тас — іргетастағы өзге барлық тастар соған қарай түзуленетін тас, әрі бүкіл ғибадатхананың салмағын көтеретін де сол тас. Миллердің бұрыштық тасы — Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» еді. Бұрыштық тас, яғни құрылысшылар қабылдамай тастаған тас, — Пайғамбарлық Рухының жазбаларында өте нақты сипатталған ғибадатхананың салынуы туралы шынайы оқиға. Қабылданбай тасталған алғашқы тасқа қатысты бір жайт — ол қабылданбай тасталғаннан кейін бөлек қойылды, содан бастап ғибадатхананы салушылар өздерінің жұмыс аймағында шетке ысырылып қойылған сол бұрыштық тасқа қайта-қайта сүрінетін болды. Ол сүріндірер тас еді.

Малахиде Құдай зұлым діни қызметкерлерге, сондай-ақ ақылсыз Лаодикеялық қыздарға, оларды «қарғағанын» және әлі де қарғайтынын хабарлайды. Ол оларды қарғайды, өйткені олар Илиястың хабарын «тыңдамайды» және оны жүректеріне «салмайды». Илиястың хабары әкелердің жүректерін балаларға, ал балалардың жүректерін әкелерге бұрады. Олардың жүректерінің бұрылуы — әкелер мен балалар туралы Илияс хабарын, яғни біріншінің және соңғының принципін тыңдауды білдіреді. Бірінші мен соңғы туралы хабарды есту жеткіліксіз, оны жүрекке салу керек. Илиястың хабарын қабылдау — оны жүрегіңе салу деген сөз. Егер діни қызметкер сол принципті тыңдамаса, ол қарғысқа ұшырайды.

Олар 1863 жылы Миллер ашқан ең алғашқы іргетастық ақиқатты теріске шығару үдерісін бастағанда, қарғысты өз бастарына өздері шақырды, және осы күнге дейін сол теріске шығаруды жалғастырудан басқа ешнәрсе істеген жоқ. Алайда үдемелі қарғыс 1863 жылы басталғанымен, (өйткені олар әлдеқашан қарғысқа ұшыраған), болашақ шақта айтылған қарғыс жексенбілік заң кезінде олар Иеміздің аузынан лақтырылып тасталғанда жүзеге асады. Малахидің басы соңын бейнелейді, өйткені соңы дана және ақылсыз діни қызметкерлерге берілетін соңғы ескертуді білдіреді. Малахидегі дана мен ақылсыз Есау мен Жақып ретінде көрсетілген. Үлкен аға тұңғыш болу арқылы берілетін первородство құқығы арқылы жасалған келісімді білдіреді, ал оған кіші іні қарсы қойылған. Үлкені — бірінші, ал кішісі — соңғы.

Малахиде Есау да, Жақып та — Лаодикеялық адвентистер; бірақ кенжесі ақыр соңында Иеміздің «дауысын» естіп, тәубеге келді де, оның есімі Израил болып өзгертілді. Үлкені, тұңғышы, естімеді. Жақып түс көріп, Мәсіхті бейнелейтін сатының үстімен періштелердің көтеріліп-түсіп жүргенін көрген түні Иеміздің дауысын естіді. Жақып — дүниенің ақырында Лаодикеялықтардан Филадельфиялықтарға айналатын Лаодикеялық адвентистердің бейнесі; бұл өзгеріс олар Жохан мен Жақыптың көтеріліп-түсетін періштелер туралы саты жөніндегі түсімен бейнеленгендей, Аян кітабының бірінші тарауының алғашқы үш аятының тәжірибесінен өткен кезде жүзеге асады. Сол тәжірибе Жақыптың Филадельфиялық Израилге айналуындағы бетбұрысының басталуын белгілейді. Жақыптың өзгеру тарихының аяқталуы — оның Пенуелде Мәсіхпен күрескен кезі. Осылайша, Жақыптың тұңғыштық құқық туралы хикаясы соңғы ескерту хабарының мөрі ашылып жатқан шақта, Аян кітабының бірінші тарауының алғашқы үш аятынан басталып, жеті соңғы пәле кезінде, қасірет уақытында аяқталады.

Басталулар мен аяқталулардың төрт топтамасының бәрі де, «қатар үстіне қатар», Иса Мәсіхтің Аяны туралы хабарға куәлік береді. Мәселе — ақылсыз діни қызметкерлердің оны ести ме, әлде естімей ме.

Осы пайғамбарлықтың сөздерін оқитын да, тыңдайтын да, онда жазылғандарды сақтайтын да бақытты; өйткені уақыт таяп қалды. Аян 1:3.

Рухтың қауымдарға не айтып тұрғанын еститін дана діни қызметкерлер Ілиястың хабарын естиді. Миллер Ілияс болды, және кейбіреулер естіді, ал өзгелері бас тартты.

«Мыңдаған адамдар Уильям Миллер уағыздаған ақиқатты қабылдауға жетелінді, әрі Ілиястың рухы мен күдіретінде осы хабарды жариялау үшін Құдайдың қызметшілері көтерілді. Исаның ізашары Жохан сияқты, осы салтанатты хабарды уағыздағандар балтаны ағаштың түбіне шабуға және адамдарды тәубеге лайық жемістер келтіруге шақыруға мәжбүр болды. Олардың куәлігі қауымдарды оятуға, оларға күшті әсер етуге және олардың шынайы болмысын айқын көрсетуге бағытталған еді. Ал келе жатқан қаһардан қашу жөніндегі салтанатты ескерту жарияланған кезде, қауымдарға қосылғандардың көбі шипа әкелетін хабарды қабылдады; олар өздерінің кері кетулерін көріп, тәубенің ащы көз жасымен және жанның терең қасіретімен Құдайдың алдында өздерін кішірейтті. Құдайдың Рухы олардың үстіне қонғанда, олар: “Құдайдан

корқындар және Оған мадақ беріндер, өйткені Оның сотының сағаты келді”, — деген жар салуға жәрдемдесті». Early Writings, 233.

Миллер Илияс пен Шомылдыру рәсімін жасаушы Жоханның екеуімен де бейнеленді, өйткені Шомылдыру рәсімін жасаушы Жохан Мәсіхтің алғашқы келуіне жол дайындады, ал Миллер Мәсіхтің 1844 жылғы 22 қазанда көктегі ғибадатхананың Ең Қасиетті орнына келуіне жол дайындады. Малахи Жохан мен Миллердің қызметін тікелей сәйкестендіреді.

Міне, Мен Өзімнің хабаршымды жіберемін, сонда ол Менің алдымда жолды даярлайды; әрі өздерің іздейтін Жаратқан Ие кенеттен Өз ғибадатханасына келеді, яғни өздерің сүйсінетін келісімнің хабаршысы келеді. Міне, Ол келеді, — дейді Әскерлердің Жаратқан Иесі. Бірақ Оның келетін күніне кім төтеп бере алады? Ол көрінген кезде кім тұра алады? Өйткені Ол тазартушының отындай, кір жуушының сілтiсіндей. Ол күмісті балқытып, тазартушыдай отырып, Леуі ұлдарын тазартады, оларды алтын мен күмістей арылтады, сонда олар Жаратқан Иеге әділдікпен тарту әкелетін болады. Сонда Яһуда мен Иерусалимнің тартуы Жаратқан Иеге ежелгі күндердегідей, бұрынғы жылдардағыдай жағымды болады. Мен сендерге сот үшін жақындаймын; сиқыршыларға, неке адалдығын бұзушыларға, жалған ант етушілерге, жалдамалының ақысын жеп қанаушыларға, жесір мен жетімді езушілерге, жатжерлікті құқынан айыратындарға және Менен қорықпайтындарға қарсы тез куә боламын, — дейді Әскерлердің Жаратқан Иесі. Өйткені Мен — Жаратқан Иемін, Мен өзгермеймін; сондықтан сендер, Жакып ұлдары, жойылып кеткен жоқсындар. Малахи 3:1–6.

Өз тарихындағы «қарауыл» ретінде Миллердің еңбегі ғибадатхананың іргетастарын көтеруді бейнеледі. Оның бастаудағы еңбегі ғибадатхананың аяқталуын білдіретін бір еңбекті бейнелеуге тиіс. Сол соңғы еңбек кернейге анық үн беру үшін тағы бір қарауылды талап етеді. Миллер мен бірінші періштенің хабары соттың ашылуын жариялады, ал Миллер ақырғы Адвентизмде бейнелейтін қарауыл соттың жабылуын жариялайды.

Малахи кітабында Жаратқан Ие «сиқыршыларға қарсы, неке бұзушыларға қарсы, жалған ант ішушілерге қарсы, жалданушыны еңбекақысынан айыратындарға, жесір мен жетімге қысым көрсететіндерге, жат жұрттықты өз құқынан тайдыратындарға және Менен қорықпайтындарға қарсы» сот жүргізуге уәде береді. Мұнда айқындалып отырғандар — «Әскерлер Иесінен» «қорықпайтындар». Уильям Миллер — адамдарды «Құдайдан қорқуға» шақыратын бірінші періштенің хабаршысы. Негіздерді теріске шығару — Құдайдан қорқуды теріске шығару.

Өйткені, міне, жалындаған пештей болатын күн келе жатыр; сонда барлық тәкаппарлар, иә, зұлымдық істейтіндердің бәрі сабандай болады; келе жатқан сол күн оларды жалмап қояды, — дейді Әскерлер Иесі Жаратқан Ие, — сөйтіп олардан тамыр да, бұтақ та қалдырмайды. Ал Менің атымнан қорқатын сендер үшін әділдік Күні қанаттарында шипасымен шығады; сендер сыртқа шығып, қорадан шыққан бұзаулардай өсіп-өнесіндер. Сонда сендер зұлымдарды таптайсындар; өйткені Мен осыны жүзеге асыратын күні олар аяқтарыңның табанының астында күл болады, — дейді Әскерлер Иесі Жаратқан Ие. Менің қызметшім Мұсаның заңын еске алындар; Мен оны Хоривте

бүкіл Израил үшін оған жарлықтарымен және үкімдерімен бірге бұйырдым. Міне, Жаратқан Иенің ұлы да қорқынышты күні келердің алдында Мен сендерге Ілияс пайғамбарды жіберемін. Ол Мен келіп, жерді қарғысқа ұшыратпауым үшін әкелердің жүрегін балаларға, ал балалардың жүрегін әкелеріне бұрады. Малахи 4:1–6.

- Киелі кітаптың басы (Жаратылыс) және Киелі кітаптың соңы (Аян).
- Ескі Өсиеттің басы (Жаратылыс) және Ескі Өсиеттің соңы (Малахи).
- Жаңа Өсиеттің басы (Матай) және Жаңа Өсиеттің соңы (тағы да Аян).
- Жоханның куәлігінің басы (Жоханның Ізгі хабары) және Жоханның куәлігінің соңы (тағы да Аян).
- Малахи кітабының басы және Малахи кітабының соңы.
- Матай Ізгі хабарының басталуы мен Матай Ізгі хабарының соңы.
- Жоханның Інжілінің басы мен Жоханның Інжілінің соңы.
- Төрт Ізгі хабардың басталуы мен төрт Ізгі хабардың соңы.

Бірнеше рет аталған пайғамбарлық бастаулар мен аяқталуларды алып тастағанымызда, Аян кітабының алғашқы үш аятының үстіне біріктіріліп қойылуға тиіс сегіз пайғамбарлық желі қалады. Ал Жаратылыс кітабының соңы туралы не деуге болады?

Жаратылыс кітабының елуінші тарауы Жүсіптің өлімімен аяқталады.

Осылайша Жүсіп жүз он жасында қайтыс болды; олар оны бальзамдап, Мысырда табытқа салды. Жаратылыс 50:26.

Қырық сегізінші тарау Жақыптың өлімін айқындайды. Қырық сегізінші тарауда алдымен Жақыптың өлімі айтылып, елуінші тараудың қорытынды аяттарында Жүсіптің өлімімен аяқталуы Жаратылыс кітабының соңғы үш тарауына, Жаратылыс кітабының аяқталуы ретінде, Альфа мен Омеганың мөрін басады.

Осы екі өлім Израилдің Мысырдағы тұтқындығының басталуы мен аяқталуының рәміздері ретінде қолданылады. Бастапқысында Жақыптың денесі әкелерімен бірге жерлену үшін қайта апарылады, ал Мұса Мысырдан шыққанда, Жүсіптің денесін әкелерінің жерленген орнына қою үшін алып шығады.

Мұса Жүсіптің сүйектерін өзімен бірге алды; өйткені Жүсіп: «Құдай сендерді сөзсіз назарынан тыс қалдырмайды, сонда сүйектерімді осы жерден өздеріңмен бірге алып шығыңдар»,— деп, Израил ұлдарына қатаң ант ішкізген еді. Мысырдан шығу 13:19.

Жаратылыс кітабының соңы — соңғы үш тарау. Қырық сегізінші тарауда Жақып (Израил) өзінің он екі ұлына баталарын жариялайды, әрі ол баталар тергеу сотының «соңғы күндерінде» сол он екі руға не болатынының пайғамбарлықтары екені тікелей көрсетілген.

Сонда Жақып өз ұлдарын шақырып алып: Жиналыңдар, соңғы күндерде сендерге не болатынын сендерге айтып берейін, — деді. Жиналыңдар да тыңдаңдар, ей, Жақыптың ұлдары; әкелерің Израилге құлақ салыңдар. Жаратылыс 49:1, 2.

Тергеп-соттау үкімінің «ақырғы күндерінде» Жаратқан Ие Аян кітабында жүз қырық төрт мың ретінде бейнеленген Өзінің он екі ұлын жинауға уәде береді. Аян кітабында Жохан бейнелейтіндер — осылар. Олар Жақыптан шыққан шақыру арқылы, өздерінің бастапқы тарихынан берілген, өздеріне «естіндер» және «құлақ салыңдар» деп айтылған шақыру арқылы жиналады. Ақырғы күндерде Жақыптың ұлдары арқылы бейнеленгендер бір хабарды «естиді» және, Жохан айтқандай, онда жазылғандарды «сақтайды», яғни «құлақ салады». Бұл — әкеден балаларға арналған шақыру; бұл — Илияс хабары. Шақырылғандар «Жақыптың ұл[ы]дары» деп аталады, сондай-ақ олар әкелері Исраилге де «құлақ салуға» тиіс.

Малахи кітабындағы Есау мен Жақып дана және ақымақ қыздарды бейнелейді. Шақыру олардың әкесі Жақыптан және олардың әкесі Исраилден шығады; бұл соңғы шақыру берілген кезде әркімнің Лаодикеялық Адвентист екендігін және таңдаудың өз қолдарына тапсырылғанын көрсетеді: олар алдаушы Жақыптың ұлы бола ма, әлде жеңімпаз Исраилдің ұлы бола ма. Оларға таңдау жасауға мүмкіндік беретін нәрсе — хабардың ішіндегі жаратушы күш. Егер хабар оқылып, естіліп және сақталса, онда барлық нәрсені болмысқа келтірген сол бірдей жаратушы күш арқылы олар Исраилдің ұлына айналып өзгертіледі. Ал естуден бас тарту — алдаушы Жақыптың тәжірибесінде қалу деген сөз.

Аянда ашылған хабардың да жиналу шақыруы болып табылатын Жақыптың жиналу шақыруы — түсінуге маңызды нышан. Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» егер бұған дейін шашырау болмаса, жиналудың да болмайтынын үйретеді. Жүз қырық төрт мың — шақырудан бұрын шашыратылғандар. Бұл ақиқат Киелі кітапта қайта-қайта айқындалып көрсетіледі.

Уа, халықтар, Жаратқан Иенің сөзін тыңдаңдар, оны алыс аралдарда жариялап, былай деңдер: Исраилді бытыратып жібергеннің Өзі оны қайтадан жинайды әрі бағушы өз отарын күзеткендей, оны сақтайды. Еремия 31:10.

Жүз қырық төрт мыңмен жаңартылатын келісім Құдайдың Өз заңын біздің жүректерімізге жазатыны туралы уәдені қамтиды. Бірақ Жаратқан Ие бұл жаратушы іс-әрекетті өздері үшін жүзеге асыратындар бұған дейін бытырап кеткен болатын.

Жаратқан Иенің сөзі маған тағы да келіп, былай деді: «Адам ұлы, сенің бауырларың, иә, сенің бауырларың, туыстарыңның адамдары және түгелдей бүкіл Исраил үйі — Иерусалим тұрғындары оларға: “Жаратқан Иеден аулақ кетіңдер; бұл жер иелікке бізге берілген”, — деп айтқан солар. Сондықтан айт: Тәңір Ие былай дейді: Мен оларды өзге халықтардың арасына алысқа қуып жіберсем де, әрі оларды елдердің арасына шашыратып жіберсем де, олар баратын елдерде Мен оларға аз да болса киелі орын боламын. Сондықтан айт: Тәңір Ие былай дейді: Мен сендерді халықтардың арасынан жинаймын, шашырап кеткен елдеріңнен топтастырамын, әрі сендерге Исраил жерін беремін. Олар сол жерге келіп, ондағы барлық жиренішті нәрселерді де, барлық жиіркеніштерді де одан алып тастайды. Мен оларға бір жүрек беремін, сендердің іштеріңе жаңа рух саламын; олардың тәнінен тас жүректі алып тастап, оларға ет жүрек беремін». Езекиел 11:14–19.

Жүз қырық төрт мыңның «шашырауға» қатысты жиналуы жөнінде тағы да айтылар нәрсе бар, бірақ әуелі біз қарастырып отырған осы тоғыз сілтемедегі Альфа мен Омега мөртаңбасының мәнін бір арнаға тоғыстыруымыз қажет.

Жаратылыс кітабының соңғы үш тарауында екі топ бейнеленген. Бірі — бүлікшілер тобы, екіншісі — данышпандар тобы. Екі топ та: «Міне, жол осы, онымен жүріңдер»,— дейтін дауысты естиді, бірақ олардың бір тобы керней үніне құлақ асудан және ежелгі жолдармен жүруден бас тартты. Жаратылыс кітабының қырық сегізінші тарауынан елуінші тарауына дейінгі бүлікшілер тобы он үшінші ру арқылы бейнеленген.

Ежелгі Израилдің басында он үш ру болды, ал қазіргі Израилдің басында он үш шәкірт болды. Басқа он екі шәкірттен ерекшеленген бір шәкірт (Ефрем басқа рулардан ерекшеленгендей) — екеуі де бүліктің нышандары. Уайт ханым Яхуданы тікелей ақымақ қыз деп атайды.

«Бидайдың арасында арамшөптер болған және әрдайым бола береді, дана қыздармен бірге ақылсыз қыздар да болады, шамдарымен бірге ыдыстарында майы жоқтар да болады. Мәсіх жерде құрған қауымда дүниеқоңыз Яхуда болды, және қауым тарихының әрбір кезеңінде Яхудалар бола береді». Signs of the Times, October 23, 1879.

Яхуда Искарот ақымақ қыздардың бірі болды; ол арамшөп еді, ал егер ақымақ қыз болса, онда сондай-ақ Лаодикеялық та болғаны.

«Ақымақ қыздармен бейнеленген Шіркеудің күйі, сондай-ақ Лаодикеялық күй ретінде де аталады». Review and Herald, August 19, 1890.

Жаратылыс кітабының қырық сегізінші тарауында Жақып Жүсіптің екі ұлына да бата берді, содан бастап олар «жарты тайпалар» деп аталды. Жарты тайпа болсын, болмасын, олар бәрібір тайпа еді. Яхуда Искароттың бұрын иеленген он екінші орнын толтыру үшін оның орнына Матай сайланды. Яхуда шәкірт болды, әрі осы мағынада — ежелгі Израилдің соңында, Израилдің басындағы он үш тайпа болғаны сияқты, он үш шәкірт болды.

Жүсіптің ұлы Ефрем (он үшінші ру) солтүстік он ру Еробоғамды қолдап, патшалықты солтүстіктегі он ру мен оңтүстіктегі екі руға бөліп жіберген кезде бүліктің белгісіне айналды. Неліктен мен бүліктің белгісі ретінде Жүсіптің ұлы Ефремді оның бауыры Манаса емес, дәл Ефрем деп айқындаймын? Ефреммен байланысты бүлік Жақып өз он екі ұлын жарылқамай тұрып-ақ, қырық сегізінші тарауда басталады. Қырық сегізінші тарауда Жақып әуелі Жүсіптің екі ұлын жарылқайды. Манаса тұңғыш болғандықтан, Жүсіп ұлдарына арналған алғашқы батаның Манасаға берілуі тиіс деп күтеді; сондықтан Жақыптың Ефремді таңдағанына Жүсіп қарсы шығады.

Құдайдың таңдаулыларының өкілі ретіндегі Ефремнің бастауында бүлік туралы куәлік бар, ал Ефремнің соңы — б.з.д. 723 жылдан 1798 жылға дейін созылған Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті есе» шашырауы. Б.з.д. 723 жылы солтүстік он ру, Ефрем патшалығы (Израил деп те белгілі), Киелі кітап пайғамбарлығының патшалығы ретінде өлімге соқтырарлық жара алды. Сол өлімге соқтырарлық жара 1798 жылы папалық

билік пен оның патшалығы өлімге соқтырарлық жара алғанымен аяқталған уақыт пайғамбарлығын бастады. 1798 жылғы папалық биліктің өлімге соқтырарлық жарасы Даниялдың он бірінші тарауының қырық бесінші аятында солтүстік патшасының «өз ақырына келіп, оған жәрдемдесуші ешкім болмайтын» кездегі Бабылдың соңғы құлауын бейнелейді. Соңғы күндердегі Бабылдың бүлігі мен құлауы 1798 жылғы папалық биліктің бүлігі мен құлауымен бейнеленді, ал бұл, өз кезегінде, б.з.д. 723 жылғы Ефрем патшалығының (Исраилдің) бүлігі мен құлауымен бейнеленген еді; ал ол Жаратылыс кітабының соңында көрсетілгендей, Жүсіптің әкесінің пайғамбарлық шабытына қарсы шыққан бүлігімен бейнеленген болатын.

Ефрем бейнелейтін бүлік оның әкесінің (Жүсіптің) өз әкесіне (Жақыпқа) қарсы шыққан бүлігінен басталды. Ақыр соңында ол солтүстіктегі он рудың бүлігіне алып келеді, ал бұл Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауында «жеті уақыт» ретінде «бейнеленген шашырауға» жеткізеді. Солтүстік патшалықтың шашыраңқы болған мерзімі екі кезеңге бөлінеді. Оның біріншісі 538 жылы аяқталады, келесі кезеңі 1798 жылы аяқталады, әрі мұның бәрі Аян кітабында сынақ мерзімі жабылардың дәл алдында мөрі ашылатын хабарға нұсқайды. Сол хабар Бабылдың ақырғы құлауын айқындайды. Ефремнің пайғамбарлық тарихындағы әрбір межеде бүлік белгіленген. Дәл сол сияқты он үшінші шәкірт — Яһуда Искароттың бүлігі де белгіленген. Бұлар он үш санының бүліктің нышаны екенін айқындайтын куәлардың екеуі. Бірақ осы қасиетті ақиқаттардың ешқайсысын, егер адам Миллер ашқан алғашқы ақиқатқа және адвентизм теріске шығарған алғашқы ақиқатқа негізделіп қаланған Адвентизмнің іргетастарының үстінде тұрмаса, тану мүмкін емес.

Жаратылыс кітабының соңы біз қарастырып келген өзге барлық желілермен үйлеседі. Қорытындылай айтқанда:

Бастапқыда Әке, Ұл және Киелі Рухтан тұратын көктегі үштік, сондай-ақ Сөз болып табылатын Ұл жүзеге асырған көк пен жердің жаратылуына куә болды. Сөз Әкеден адамзатқа берілетін байланыс арнасына айналды, әрі адамзаттың Әкемен қатынасуының жалғыз жолы да — Сөз. Әкенің хабары Ұл арқылы көкте Люцифердің бүлігінен кейін Люцифердің (жарық жеткізушінің) орнын басқан Жәбірейіл періштеге берілді. Жәбірейіл жарықты, яғни хабарды қабылдап, оны Әкеден құлаған жаратылған әулетке жеткізу міндеті жүктелген қасиетті жаратылған болмыс — пайғамбарға тапсырады. Пайғамбарға берілген хабар жазылып, содан кейін адамзатқа жеткізіледі. Байланыс үдерісінің әрбір сатысында хабар қасиетті, сондықтан құлаған адам баласы болып табылатын пайғамбарлар да қасиетті болуға тиіс. Қасиетті хабар құлаған адамзаттың қолына тапсырылған сәтте, адамзаттың қасиетті хабарды киелендірілмеген қолдармен ұстау мүмкіндігі пайда болады. Осылайша қасиетті хабардың нұры әрі жарық, әрі қараңғылық туғызады. Құлаған адамзат әулетіндегілер бұл хабарды қабылдағанда, оның ішінде барлығын жаратқан сол бірдей жаратушы күш болады, әрі сол күш әлгі болмысты ақтайды. Байланыс үдерісінің басы оның соңын бейнелейді. Сондықтан хабар естіліп, оқылып және сақталса, ол құлаған адамзатты Ұлдың бейнесіне қайта жаратады.

Осы пайғамбарлықтың сөздерін оқитын адам да, оны тыңдайтындар да және онда жазылғандарды сақтайтындар да бақытты; өйткені уақыт жақын. Аян 1:3.

Жохан тергеу сотының «соңғы күндерінде» арттарынан шыққан дауысты естіп, өткенге жетелейтін хабарды қабылдау үшін бұрылатын құлаған адамзатты бейнелейді. Сол хабарды қабылдап, оны өз өмірлерінің бір бөлігі емес, қайта бүкіл өмірінің өзі ететіндер дәл сол жерде және сол сәтте ақталады. Ақталу — қасиетті етілу. Әкеден жіберілген хабарды оқып, еститіндер сол хабарды қабылдап, қасиетті етілгенде, бұл хабардың ішіндегі жаратушы күш арқылы жүзеге асады. Адамдар Ыбырайым сенгендей сенген кезде, сол жаратушы күш адамдарды ақтау ісін атқарады. Хабар оларды бұрылып, арттарындағы дауысты тыңдауға үйретеді; ол дауыс іргелі шындықтар болып табылатын ежелгі жолдарға бастайды. Хабар оларды бүкіл ақиқатқа жетелейді, ал олар ежелгі жолдармен жүргенде, ақталғандардың жолымен жүріп барады.

Ал әділдердің жолы кемел күнге дейін барған сайын жарығы арта түсетін жарқыраған нұр іспетті. Зұлымдардың жолы қараңғылық секілді: олар неге сүрінетіндерін білмейді. Ұлым, сөздеріме құлақ сал; айтқандарыма құлағыңды түр. Олар көзіңнен таса болмасын; оларды жүрегіңнің төрінде сақта. Өйткені оларды тапқандар үшін олар — өмір, әрі бүкіл тәніне шипа. Жүрегіңді барынша мұқият күзет; өйткені өмірдің бастаулары содан шығады. Аузыңнан қыңыр сөзді аласта, әрі арамза ерінді өзіңнен аулақ қыл. Көздерің тура қарасын, қабақтарың алдыға тік қарасын. Аяғыңның соқпағын байыппен таразыла, сонда барлық жолдарың берік болады. Оңға да, солға да бұрылма; аяғыңды жамандықтан аулақ ұста. Нақыл сөздер 4:18–27.

Хабар арқылы ақталғандар барған сайын ұлғая түсетін нұрды бейнелейтін жолмен жүреді, ал сол нұрдың өзі зұлымдардың жолын соған сәйкес одан бетер қараңғыландырады. Нұр қараңғылықтан бөлінеді. Бастапқыда нұр болуын әмір еткен жаратушы құдірет ақырында адамзатқа да бастапқыдағы нұр істеген әсердің өзін тигізеді. Арттағы дауысты тыңдаудан бас тартатын, сондықтан қараңғыланған жолмен жүруді таңдайтын топ Оның Сөзінде «сүрінеді», өйткені олар іргетас тасының, ежелгі сыналған тастың үстінен сүрінеді. Дауыс — Альфа мен Омега, әрі ақталғандар сол сөздерді естіп, жүректерін сол сөздерге бұрғанда, олар сол сөздерді жүректерінің түбінде сақтайды, өйткені Альфа мен Омега олардың жүректерін әкелерге, (өткенге) бұрады, ал әкелердің жүректері ақырды нұсқайды.

Әділдің жолы — туралық; уа, аса Тура Болушы, Сен әділдің соқпағын таразылайсың. Иә, Уа, Жаратқан Ие, Сенің үкімдеріңнің жолында біз Сені күттік; жанымыздың аңсары — Сенің атыңа және Сені еске алуға. Түнде жаныммен Сені аңсадым; иә, ішімдегі рухыммен Сені таңсәріден іздеймін; өйткені Сенің үкімдерің жер бетінде болғанда, дүние тұрғындары әділдікке үйренеді. Ишайа 26:7–9.

Құдай әділдердің жолымен жүретіндерді таразылайды, яғни үкім етеді, әрі мұны Өзінің соттары жер бетінде болған «соңғы күндерде» жүзеге асырады. Әділдер — он қыз туралы астарлы әңгімедегі кідіру уақытының орындалуына сәйкес Иемізді күткендер. Білімі арта түсетін жолмен жүріп келе жатқандардың тілегі — Құдайдың есімін, Оның мінез-құлқын, барған сайын тереңірек түсіну. Өз Иесін күткендер — ақырғы ескерту хабарын

жариялайтындар, өйткені дәл солар Түн ортасындағы Айқайды жариялайды; ал бұл, әрине, Аян кітабының он сегізінші тарауындағы ішкі алғашқы хабар, содан кейін сыртқы екінші хабар ілеседі.

Осыдан кейін мен көктен түсіп келе жатқан, зор билігі бар тағы бір періштені көрдім; жер оның даңқымен нұрланды. Сонда ол қатты дауыспен зор үн қатып былай деді: «Ұлы Бабыл құлады, құлады, жындардың мекені, әрбір арам рухтың ордасы және әрбір арам әрі жексұрын құстың қамауы болды. Өйткені барлық халықтар оның азғындығының қаһар шарабынан ішті, жер патшалары онымен азғындық жасады, ал жердің саудагерлері оның асқан сән-салтанатының молдығы арқылы байыды». Сонан соң мен көктен тағы бір дауысты естідім, ол былай деді: «Оның күнәларына ортақ болып қалмауларың үшін және оның пәлелерін қабылдамауларың үшін, одан шығындар, халқым». Аян 18:1–4.

Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періште 2001 жылдың 11 қыркүйегінде түскен кезде, Жетінші күн адвентистері шіркеуі ескі соқпақтарға қайта оралу жөніндегі өзіне берілген соңғы шақыруды қабылдамай қойды. Содан кейін ол Америка Құрама Штаттарындағы шынайы протестантизмнің мүйізі болудан қалды. Сол сәттен бастап, 1840 жылдың 11 тамызында адвентизмнің басында Аян кітабының оныншы тарауындағы періште түскенде Жоханның оны бейнелі түрде жеп қойғаны арқылы көрсетілгендей, сол күшті дауыстың хабарын қабылдап, оны «жегенді» таңдағандар үшін сынақ үдерісі басталды. Бірінші періштенің хабары қабылданбай тасталған кезде шынайы протестантизмнің жамылғысын иеленген рухани ұлт, адвентизмнің бастауында жолдан тайған протестантизмнің ізімен жүріп кетті.

Сонда Аян кітабының оныншы тарауында періштенің қолындағы кіші кітаптағы хабарды қабылдағандарға шынайы протестанттық мүйіз берілді. 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі Адвентизмнің басындағы сыналу үдерісі 2001 жылғы 11 қыркүйектен бастап Құрама Штаттардағы жексенбілік заңға дейінгі Адвентизмнің соңындағы сыналу үдерісін бейнелейді. 1840–1844 жылдардағы алғашқы тарихтың аясында да, 2001 жылғы 11 қыркүйекте басталған сыналу үдерісі де протестантизм жамылғысын ұстап келген бұрынғы сенушілер денесінен шынайы протестантизмнің жамылғысын қабылдайтын жаңа сенушілер денесіне қарай бір диспенсациялық ауысуды белгілейді.

Ақталғандардың жолын қарастыруымыз үшін бұдан да маңыздысы — сол тарихтың ішінде кідіру уақытының басталуын белгілейтін бір түңілу бар екендігі. Сол уақытта адалдар өз Иелерін күтеді, ал ол уақыт Түн ортасындағы айқай хабарының мөрі ашылуымен аяқталады. Адвентизмнің басындағы сол сынақ үдерісі Түн ортасындағы айқай хабары 1844 жылғы 22 қазанда аяқталған кезде тәмам болды. Соңындағы сынақ үдерісі Жохан арқылы бейнеленгендер үшін Америка Құрама Штаттарындағы жексенбілік заң кезінде аяқталады. Соңындағы Түн ортасындағы айқай хабары да, дәл басындағыдай, аяқталады, әрі Адвентизмнің басында Түн ортасындағы айқай хабары сынақ үдерісінің жабылуынан бұрын мөрінен ашылған болатын. Бастаудағы Түн ортасындағы айқай хабары енді соңында мөрінен ашылып жатыр.

Ақталған дана қыздар Құдаймен келісімге кірген кезде, зұлым ақымақ қыздар өліммен келісімге кіреді.

Ол: «Міне, қажығанға тыныштық беретін орын осы; міне, сергіту осы»,— деді. Алайда олар тыңдағысы келмеді. Сондықтан Жаратқан Иенің сөзі олар үшін: «өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет; жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда аздап, онда аздап» болды; сол себепті олар барып, шалқасынан құлап, күйреп, торға түсіп, ұсталып қалсын деп. Сондықтан Иерусалимдегі осы халықты билейтін келеке етуші адамдар, Жаратқан Иенің сөзін тыңдаңдар. Өйткені сендер: «Біз өліммен келісім жасадық, көрмен келісіп қойдық; тасқындап келетін пәле өткенде, бізге жетпейді; себебі біз өтірікті панамыз еттік, жалғанның астына жасырындық»,— дедіңдер. Сондықтан Ие Жаратушы былай дейді: «Міне, Мен Сионға іргетас үшін бір тасты, сыналған тасты, қымбат бағалы бұрыштағы тасты, берік іргетасты қалап жатырмын; сенетін адам абыржымайды». Ишая 28:12–16.

Ақталғандар Түн ортасындағы айқайдың киелі хабарын шіркеуге жеткізеді, содан кейін олар адамзатты Бабылдан шақырып шығара отырып, екінші дауыстың хабарын жариялайды.

«Сондықтан әлемге ескерту беруге арналған соңғы істе қауымдарға екі бөлек үндеу жасалады. Екінші періштенің хабары: “Бабыл құлады, құлады, сол ұлы қала, өйткені ол барлық халықтарға өзінің зинақорлығының қаһарлы шарабын ішкізді”. Ал үшінші періштенің хабарының қатты даусында көктен шыққан бір дауыс естіледі: “Одан шығыңдар, халқым, оның күнәларына ортақтасып кетпеулерің үшін және оның пәлелерінен үлес алмауларың үшін. Өйткені оның күнәлары көкке дейін жетті, әрі Құдай оның заңсыздықтарын есіне алды”». Review and Herald, December 6, 1892.

Бабылдан шығып, әділдердің жолымен жүріп бара жатқандарға қосылатындар көктегі үштіктің есімімен бейнеленген шомылдыру рәсімінің суы арқылы отарға қабылданады. Ақталғандар — мейлі Патмоста Жоханға жеткізілген хабарды қазір естіп жатқандар болсын, не содан кейін Бабылдан шақырылып шығарылғандар болсын — бәрі де Киелі Рухты қабылдау арқылы ақталады. Киелі Рухтың құдайлығы мен адамның адамдығының сол үйлесімі Мәсіх Өз үстіне адам табиғатын қабылдаған кезде, үлгі ретінде көрсетілгендей, жүзеге асырылды. Жүз қырық төрт мың екі куәгер арқылы бейнеленді: Жақыптың он екі ұлы және он екі шәкірт. Зұлымдар он үшінші ру және он үшінші шәкірт арқылы бейнеленеді. Әрбір бейнелеудегі екі «он үштің» екеуі де Құдайға діни қызметкерлер болуға шақырылды, ал сол шақыруды қабылдамайтындар Есау арқылы бейнеленеді, ал оның інісі Жақып сол шақыруды қабылдайтындарды бейнелейді. Есау да, Жақып та дүниенің соңындағы Лаодикиялық Жетінші күн адвентистерін бейнелейді. Бір топ пайғамбардың жазбалары арқылы жеткізілген қасиетті хабарды қабылдап, Израилге айналады, ал Есау өз атын сақтап қалады.

Өрине, Альфа мен Омеганың осы тоғыз жолында бұдан әлдеқайда көп нәрсе бар, өйткені бұл Құдай Сөзіндегі бастамалар мен аяқталулардың қысқаша ғана түйіндемесі еді.

Жаратылыстан Екінші Келуге дейінгі пайғамбарлық тарихтарды бейнелейтін тарихтың тоғыз желісі. Басталулар мен аяқталуларға қатысты осы тоғыз пайғамбарлық желінің бәрі Аян кітабының бірінші тарауының алғашқы үш аятымен тікелей байланысты. Сол үш аят сынақ мерзімі аяқталардан сәл бұрын мөрі ашылатын Иса Мәсіхтің Аяны Құдайдың жаратушы құдіретінің көрінісі екенін айқындайды. Мұсаның заманынан бастап Аяншы Жоханның заманына дейін өз куәліктерін берген әртүрлі куәгерлерден осындай күрделі, өзара өрілген айғақтауды тағы қандай күш құра алар еді?

Аяқкіміңді шеш, өйткені бұл — қасиетті жер.